

Dosarul nr. 2ra-1444/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – L. Ciubotaru

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci

Î N C H E I E R E

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Ropot Veaceslav în interesele Valentinei Hamureac,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Hamureac Valentina către Mocanu Vadim, intervenient accesoriu DPDC s. Ciocana, mun. Chișinău, cu privire la decăderea din drepturile părintești,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2021, prin care s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 31 iulie 2020,

c o n s t a t ă :

La 01 aprilie 2019, Hamureac Valentina a depus cerere de chemare în judecată către Mocanu Vadim, intervenient accesoriu DPDC s. Ciocana, mun. Chișinău cu privire la decăderea pârâtului Mocanu Vadim din drepturile părintești față de copilul minor Xxxxx, născut la xxxxx.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a indicat că, la 10 octombrie 2010, la Oficiul de Stare Civilă Ciocana, mun. Chișinău, a fost înregistrată căsătoria dintre Hamureac Valentina și Mocanu Vadim, iar din căsătorie au un copil minor, Xxxxx, născut la xxxxx.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 15 martie 2013, a fost desfăcută căsătoria dintre Hamureac Valentina și Mocanu Vadim, domiciliul copilului minor Xxxxx fiind stabilit cu mama și dispusă încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în cuantum de $\frac{1}{4}$ din salariul lui Mocanu Vadim.

Inițial pârâtul își realiza obligațiile pecuniare de achitare a pensiei de întreținere fără abateri, iar din toamna anului 2018, a încetat să mai achite pensia de întreținere a copilului minor, iar neonorarea obligației pecuniare de către pârât se confirmă prin încheierea de stabilire a restanței la pensia alimentară din 06 martie 2019, eliberată de executorul judecătoresc Ciuchitu Radu, în care se constată că pârâtul nu a mai achitat pensia de întreținere a copilului minor Xxxxx de mai mult de 4 luni.

Reclamanta a subliniat că, are reședința în Republica Italiană începând cu anul 2011 și până în prezent, iar fiul Xxxxx locuiește împreună cu ea și fiica mai mică.

Pârâtul nu a depus diligența de a se angaja în câmpul muncii pentru a asigura achitarea regulată a pensiei alimentare pentru fiul minor Xxxxx, iar comportamentul și atitudinea nesperioasă și neglijentă a pârâtului față de propriul copil, prin faptul că l-

a lăsat fără întreținere, duce la necesitatea decăderii din drepturile părintești a lui Mocanu Vadim.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 31 iulie 2020, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Hamureac Valentina cu privire la decăderea din drepturile părintești.

La 01 septembrie 2020, prin intermediul serviciului poștal, avocatul Ropot Veaceslav, în interesele Valentinei Hamureac, a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral, sau după caz să fie trimisă cauza la rejudecare în temeiul art. 388, alin (1), lit. b) și lit. d) din Codul de procedură civilă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2021, a fost respinsă cererea de apel și menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 31 iulie 2020.

Pentru a decide astfel, analizând argumentele din cererea de apel în coroborare cu circumstanțele cauzei, Curtea de apel a reținut că, deși Mocanu Vadim a acumulat o restanță la achitarea pensiei de întreținere pentru copilul minor Xxxxx, fapt ce se confirmă prin încheierile executorului judecătoresc Ciuchitu Radu, la materialele cauzei nu au fost prezentate probe care să dovedească că pârâtul s-a eschivat de la educația copilului și de la exercitarea obligațiilor părintești, că face abuz de drepturile părintești, ori are un alt comportament care să constituie temei de decădere din drepturile părintești.

În context, instanța de apel a remarcat că nu i-au fost prezentate probe care să demonstreze că Mocanu Vadim se eschivează cu rea-credință de la plata pensiei alimentare, iar executorul judecătoresc a dispus asigurarea procesului de executare.

Cu referire solicitarea de trimitere a cauzei la rejudecare, instanța de apel a conchis asupra netemeinicii solicitării date, în condițiile în care, avocatul Ropot Veaceslav, nu a indicat niciun motiv plauzibil din cele enumerate la art. 388, alin (1) din Codul de procedură civilă, care ar proba necesitatea remiterii cauzei la o nouă rejudecare.

La 16 august 2021, prin intermediul serviciului poștal, avocatul Ropot Veaceslav în interesele Valentinei Hamureac, a depus cerere de recurs, prin care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2021 și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 31 iulie 2020, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea recursului, reiterându-se circumstanțele de fapt și normele de drept indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, s-a invocat că instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, nu au fost aplicate normele legale care urmau a fi aplicate, iar legea la care a făcut referire instanța, a fost interpretată eronat.

Astfel, unul din temeiurile care stă la baza înaintării acțiunii în cauză și de care nu s-a ținut cont, este atitudinea intimatului manifestată prin restanța la plata pensiei alimentare, poate fi numită ca o eschivare de la exercitarea obligațiilor părintești.

Suplimentar a menționat că un temei de decădere din drepturile părintești, este comportamentul amoral al intimatului Mocanu Vadim, care nu vrea să-și vadă copilul și să participe la educarea acestuia.

Faptul că intimatul nu participă la dezvoltarea fizică, spirituală, morală, socială, integritatea psihică a copilului, sunt în detrimentul intereselor copilului minor, ba mai mult, îi afectează starea psihică, ceea ce se confirmă prin probele anexate la dosar.

Înaltă ordine de idei, reprezentantul recurenteii a menționat că instanța de apel a omis aspectul audierii martorului Rusu Natalia, depozițiile căreia ar putea elucida

unele circumstanțe cu privire la destinația plăților pentru pensia de întreținere.

La 08 octombrie 2021, a fost înregistrată referința intimatului Mocanu Vadim, depusă prin intermediul avocatului Chibac Isai, prin care s-a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2021, a fost expediată participanților la proces, la 28 mai 2021, însă date cu privire la recepționarea actului judecătoresc, nu au fost constatate.

Astfel, în conformitate cu art.434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului consideră că cererea de recurs depusă la 16 august 2021 de avocatul Ropot Veaceslav în interesele Valentinei Hamureac, este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Ropot Veaceslav în interesele Valentinei Hamureac, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Conform art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

Însă, criticile invocate de recurentă, nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care

evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenței cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

În altă ordine de idei, prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de avocatul Ropot Veaceslav în interesele Valentinei Hamureac.

Astfel, Completul constată lipsa cărorva temeiuri în urma cărora ar fi necesară declararea recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art.433 lit. a) și art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Ropot Veaceslav în interesele Valentinei Hamureac.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru